

קיבוץ יד מרדכי
דף מזכירות מס' 1253
11.7.13
הדף מופץ בדואר ובדוא"ל

.....עריכה והבאה לדפוס: שאולי סנקר.....

הלאנה אישית למאמצי היכרות וקירוב לפגות.

פני הקיבוץ משתנים רוב הזמן, הן בצורתו והן במרכיב האנושי שבו. לשמחת כולנו, מצטרפים אנשים נוספים, משפחות וילדים שבחרו לחלוק אתנו את חלקת האדמה הטובה הזאת ועל כך יש רק לברך. במשך השנה החולפת, נוצרו קשרים ויחסי חברות בין חלק מהחברים לבין המצטרפים, אך זה לא מספיק לתחושת האחדות הסבירה כדי לבנות קהילה אנושית חייה ותוססת. במוחם של מנהיגי הקיבוץ ולבקשת חברים רבים נרקם רעיון למשימה חברתית, הוצע לי להרים את הכפפה ו...הרמתי יחד עם חברים שבצוות קליטה וסדנת הצמיחה הדמוגרפית. על מה מדובר? על מפגשים מהנים ומעניינים שכותרתם:

"את מי אנחנו אוסרף אנחנו?"

(בדומה לתכנית הטלוויזיה של גיל ריבה)

המפגש הראשון יתקיים ביום שבת 20/7/2013 בשעה 10:00, במועדון לחבר שליד המוזיאון.

בתכנית:

- התכנסות וכיבוד מפנק - שי לכל נכנס
 - "את מי אנחנו אוסרף אנחנו?" שני חברים וחמישה מצטרפים יוזמנו כל אחד בתורו ע"י מנחה, להציג את חמשת המוזמנים שיבחר להסב סביב שולחנו לסעודה (דמיונית כמובן) ולהסביר מדוע בחר דווקא בהם.
 - משך המפגש: כשעתיים
- בדגם הזה או דומה לו, נקיים מפגשים נוספים ועל מועדם נודיע.

הציבור מוזמן

צוות קליטה
צוות דמוגרפיה
חנה מורג

עדכון בנושא מדרכות

בשבוע האחרון התחילה שוב העבודה על תשתית המדרכות בחלקו הצפוני של הקיבוץ. אנו מבקשים מהחברים להקפיד ולנעול כל דבר בעל ערך עד לסיום העבודות. במידה וישנן בעיות כלשהן במהלך העבודות ניתן לפנות לאליהו שחם.

מסר איתן ציון

גניבת אופנים

חברים ותושבים שלום,
לפני שבוע נגנבו בשעת לילה לפחות שני זוגות אופניים. הודות למידע שהגיע דרך גורם שלישי ועבודת בילוש של מיכה רגב, התברר כי האופניים נגנבו על ידי צעיר מישוב סמוך אשר הודה בחקירה במשטרה במעשה.

אנו חוזרים ומדגישים לנעול ציוד יקר ולא לסמוך על המזל. כמו כן, בכל מקרה של גניבה יש חשיבות רבה להגיש תלונה במשטרה. בכל מקרה של גניבה חשוב מאוד לעדכן את מיכה רגב בהקדם. אם למישהו מיד מרדכי נגנבו אופניים אפורות, הן במשטרת שדרות וניתן לקבלן חזרה על פי זיהוי.

ועדת ביטחון

אבלים ומשתתפים
בצער המשפחה
על פטירתו של חברנו היקר

שוקי רייזל ז"ל

16.9.1942 – 9.7.2013

לבקשת המשפחה ניחום אבלים יתקיים בין השעות 8-13

ומשעה 17 ואילך בבית המשפחה.

יהי זכרו ברוך!

בית יד מרדכי

דברים שנישאו לזכרו של שוקי רייזל בהלוויה

אבִי,
מי ישתול פרחים סגולים בעציצים במרפסת שלו רק כי אני אוהבת סגול?
מי יקנה בקבוק קולה רק כי שמי רשום עליו?
מי יבחר את שמי לסיסמת פתיחה למחשב במשרד שלו?
מי יצחק וישתטה איתי עד שמרוב צחוק כבר אין אוויר לנשימה?
ומי יבטיח לי בתום עוד שיחת נפש לא פשוטה ש"אנחנו עוד נצחק על זה" – ויקיים?
אבא שלי, תחנת הכוח שלי, נמל הבית, איש הסוד שלי. מי שהיה לצידי בכל הטוב והרע שהחיים הביאו איתם. אני שמחה, בשבילך, על היציאה המפוארת שלך מהעולם הזה בזמן קצר, כמעט ללא כאב, בדילוג מרהיב מעל כל מה שלא רצית לחוות פה: תלות סיעודית וימים ללא עשייה משמעותית.
אני שמחה בשבילך ובאותה עת מרוסקת על ידי גלים של כאב המתנפצים עלי ובי ללא הרף.
הסטודיו שלי קבור תחת מעטה קרח. העבודות קפאו, המכחולים, הצבעים – הכל קפא מדמעות חמות הזולגות ללא הפסקה.
היינו ביחד עד שאזלת לחלוטין מהגוף, ובהסכמה שלך להיעזר בי ברגעים אלה – נתת לי מתנה גדולה כמו החיים עצמם.
תודה על הזמן שהיית בעולם הזה איתי. אנחנו ממשיכים לנוע ביחד אבל אחרת.
הזמן הוא רק אבק.
האהבה לא מכירה בנפרדות והיא תניע ותלמד אותי את הקשר בינינו באופן החדש שלו.
אני מחבקת לתוכי את כל מי שהיית ותהיה תמיד עבורי.
ליאור.

שוקי יקר,

קשה לי לחשוב ולכתוב עליך בזמן עבר. רק ביום ראשון בבוקר, העברתי אליך מייל בנושא שהרגיז מאד את שנינו לאחרונה. מיד אחרי שליחת המייל התקשרה אלי חנה שני לשאול אותי מה שלומך. לא ידעתי כלל כי מיום שישי היית מאושפז ועברת ניתוח. לא הבנתי אז שבעצם אתה בסוף הדרך...

מאיפה מתחילים לספר על אדם כל כך רב מעשים ומעללים כמוך. אין כמעט תחום בחיי הקבוץ שלנו שלא היית מעורב בו. אבל שני התחומים האהובים עליך ביותר היו החינוך והתיירות.

הגעת אלינו בעקבות האהבה. לאחר שסיימת את חוק לימודיך בקבוץ דליה, שם אומצת ע"י דודתך, ואחרי השרות הצבאי, עברת ליד מרדכי והקמת פה את משפחתך ביחד עם שלומית. מכיוון שהיית בוגר טרי במקצוע ההוראה, אותו רכשת בסמינר הקבוצים באורנים, התחלת מיד בעבודה זו בחברת הילדים ביד מרדכי. שנים לא מעטות עבדנו יחד בבית הספר הקטן והאינטימי עד שבשלב מסוים החלטת שמספיק לך עם ילדים ועברת לתחום אחר שבו עסקת שנים רבות והוא התיירות. התיירות היה ה - מותג שלך. אני לא יכולה להגיד "הביבי" שלך ביחיד אלא בהרבה "ביביס". כמעט כל הענפים וכל הנושאים שקשורים לתיירות, היו לך יד ורגל בהם. אמנה כמה דוגמאות: מפגש יד מרדכי, בית הדבש, קבוץ של פעם, פיתוח גבעת הפסל בשנים האחרונות, אולם הכנסים, הטיילת בין המוזיאון לשחור, מגרשי החנייה ועוד.

צר לי שוקי, שאת שדרוג אתר הקרב ששנים רבות ניסית לדחוף וטפלת בנושא זה מול משרדי ממשלה שונים, לא תזכה לראות. אבל אם הדבר אכן ירוקם עור וגידים, נזכור תמיד את תרומתך העצומה לקידומו.

ההתמקצעות והידע שלך בתחומי התיירות השונים היו לשם דבר בארץ ושוב, קצר המצע מלפרט אבל אזכיר את פעילותך אצל שרי אריסון ששימשת לה יועץ בתחום פיתוח המסעדות בתנועה הקיבוצית. תוך כדי עבודה איתה, הפכת לחבר קרוב ואישי של שרי שוודאי רק מעט מהעובדים שלה זכו לקשר כזה.

שוקי, היית אדם חם ולבבי על אף שלא נרתעת מלשרוף לעיתים קשורים עם אנשים כשהרגשת כשדברים לא נעשים כשורה.

מכיוון שגם בתיירות נפגשו דרכינו אחרי שפרשתי מהחינוך, נהייתי תמיד לעבוד בחברתך. היית נעים הליכות, איש צוות למופת, מפרגן כשרק ניתן וכועס ומתעצבן כשצריך.

היית בעל ואבא למופת. בגלל הקרבה בינינו, שיתפנו אחד את השנייה בנושאים שקשורים בגידול הילדים ובעיקר בבעיות שנוצרו בגילאים הבוגרים יותר. אני רוצה לציין עוד נושא בו עסקת בשנים האחרונות והוא - הבנייה הפרטית. לקחת על עצמך משימה לא קלה - להדריך את החברים שביקשו להרחיב את ביתם ולא היה להם מושג ירוק איך אוכלים את זה. אתה, בסבלנות ומתוך אמפטיה ישבת שעות עם המשפחה והדרכת אותה כיצד להפוך את הדירה הקטנה והישנה לפנינה. לא פעם, על אף מצבך הבריאותי שלא היה תקין בשנים האחרונות, הטרחת עצמך למשרדים השונים כדי להשיג את הטוב ביותר בתחום הבניה והשיפוץ.

שוקי, יש לי עוד המון מה להגיד לך אחרי שנים רבות של עבודה משותפת. אבל אשמור זאת להזדמנות אחרת.... אני מקווה שהמשפחה היקרה שלך תצליח להתגבר על החלל הגדול שתשאיר בליבותיהם.

שוקי היקר,

אני נפרדת ממך בעצב עמוק ובכאב גדול.
תנוח בשלום על משכבך.

ורד .

שבת שלום לכל בית יד מרדכי!